

DZIENNIK POMORSKI

PRZEDPŁATA:

Miesięcznie w ekspedycji	2,55 zł.
Z odnośniami i w agencjach	2,85 "
Na poczcie, już z odnośniami	2,89 "
Kwartalnie w ekspedycji	7,65 "
Na poczcie, już z odnośniami	8,07 "

Strajki i inne wypadki zwalniają Wydawnictwo z dostarczania numerów bez zwrotu części kwoty abonamentowej.

OGŁOSZENIA:

na 4 s. renie 6 lam. od wiersza mm. lub jego miejsca 15 gr., na 3 str. 30 gr., na 2 str. 60 gr. Dla W. M. Gdańska te same liczby w guldenach. Zmniejszenia i ogł. skomplikowane o 50 proc. drożej. Ogł. z innych krajów płatne tylko w walucie tychże. Terminowe ogłoszenia — — — — — się nie gwarantuje.

Ogłoszenia przyjmuje się do godz. 9 przed poł.

Sroda: Seweryna
Czwartek: Rafała archan.

|| CHOJNICE, czwartek dnia 24. października 1929 r. ||

Słońca wschód 6.41 zachód 16.48
Księżyc wschód 19.44 zach. 13.07

Przeciw religii katolickiej w Polsce

Tow. im. Piotra Skargi w Warszawie, pod kierownictwem O. Pawelskiego, rozpoczęło tej jesieni swe stałe niedzielne odczyty w Collegium Teologicum kilkoma zapowiadzanymi odczytami, których przedmiot jest szczególnie ważny: front katolicki w świetle ostatniej mowy ks. Prymasa. Pierwsze przemówienie z tego szeregu wygłosił dnia 20 bm. pos. St. Stroński. Poniżej podany jest główny bieg myśli tego przemówienia).

Ostatnia mowa ks. Prymasa Polski na 10-tym Zjeździe Katolickim w Poznaniu dnia 9-go września br. wywarła w kraju wrażenie, jakby uderzenia największego dzwonu głosem ostrzeżenia, a jeśli ma się mówić o tej mowie, niema lepszej drogi niż iść za jej własnym biegiem.

Ks. Prymas na wstępie stwierdza, że w katolicyzmie polskim jest dzisiaj tyle życia jak oddawna się nie pamięta, zarówno w duchowieństwie, jak w społeczeństwie. Nie jest to zatem dzwon na trwogę. Jest to raczej pobudka na czujność.

Następnie określa ks. Prymas rozmiary dzisiejszego naporu na Kościół. Nie są to zwykłe tylko objawy, z wszystkich wieków znane, walki złą z dobrem, herezji z wiarą, materializmu doczesnego z uduchowieniem, ale jest wydana walka na całej linii o wygnanie chrześcijaństwa z życia i zniszczenie dzieła 19-tu stuleci. Jest to wielkie słowo, tak wielkie, że staramy się wmyśleć w nie, aby całą treść ogarnąć, choć wiemy odrazu, że istotnie bolszewizm, który znaczną część Europy pogrąży w bezbożność, a w krajach zachodnich nadto stare tam pokopywania wiary są znamiem naszego czasu.

Ale ks. Prymas ułatwia nam zrozumienie. Przechodzi na nasz grunt polski i w wyraźnych określeniach wskazuje **dziedziny naporu**: 1) wypieranie religii ze szkoły, 2) niszczenie rodziny przez śluby cywilne i rozwody, 3) pobłażanie sekciarstwu, 4) wypieranie chrześcijaństwa z wszelkich dziedzin życia, 5) zrywanie związku Kościoła z Państwem. Składa się to razem na napór tak rozległy, że pytamy, czy rzeczywiście już tak jest, czy może tylko troska ks. Prymasa każe mu przewidywać niebezpieczeństwa dziś jeszcze niewidoczne. Więc rozejrzyjmy się.

W sprawie wypierania religii i wychowania religijnego ze szkoły pamiętamy znaną uchwałę Sejmu z 19. 6. 1928 i Senatu z 22. 6. 1928 o zniesienie okólnika z 9-go września 1926, ustalającego nadzór nad udziałem w nabożeństwie, spowiedzi, komunji w szkołach. Okólnik ten jest tylko wykonaniem art. 114 i 120 Konstytucji oraz 13-go Konkordatu. Mimo to za uchwałą, przeciwną prawu, głosowała w Sejmie większość, złożona z lewicy i mniejszości, a w Senacie większość, złożona z lewego skrzydła B. B. z dodatkiem lewicy i mniejszości. Więc nie pokątnie gdzieś i podziemnie, ale w Sejmie i Senacie znajduje się większość za taką uchwałą.

Napór o śluby cywilne i rozwody w pismach lewicy i lewego skrzydła rządowego jest niezmiernie gwałtowny i dociera nawet na wieś. Po wy? roku na superintendenta Jastrzębskiego w Wilnie z 7. 1. 1929 za słynne śluby wileńskie, dawane rozwiedzionym nieprawie katolikom, a nawet b. księdzu katolickiemu, pisma te wołały, że te śluby są jedyną bronią do szczęścia. Oprócz tego wiadomo już, że przygotowany w Komisji Kodyfikacyjnej projekt prawa małżeńskiego nie jest zgodny z prawem małżeńskim kościelnym, jedynie możliwym dla sakramentu małżeństwa.

Popieranie sekciarstwa znajduje wyraz nie tylko we wnioskach sejmowych PPS. i Wyzwolenia z 14. 12. 1928 (podanie 50-ciu ludzi, które władza musi zatwierdzić, wystarcza dla założenia wyznania, równorzędnego prawie z Kościołem Katolickim, apotem dzieci wpisuje się już do tej sek-

Dalsze aresztowania i rewizje wśród Niemców na Pomorzu

Bydgoszcz, 22. 10. 1929.

Władze śledcze w dalszym ciągu śledztwa prowadzonego przeciwko skautom niemieckim w Polsce przeprowadziły rewizję u urzędnika niemieckiego biura sejmowego w Bydgoszczy Clausa Wintera v. Ruetzena. V. Ruetzen przesłuchany był wczoraj. W wyniku przesłuchania oddano go do dyspozycji władz śledczych. Zaznaczyć należy, iż Ruetzen jest obywatelem gdańskim.

Przebywający w urzędzie śledczym radca szkolny Heidelberg oddany został w sobotę przez policję prokuratorowi. Obecnie znajduje się on w więzieniu śledczym, w którym przebywają ponad

to prezes harcerzy niemieckich okr. Bydgoszcz Milke, oraz przywódca harcerstwa niemieckiego w Polsce dr. Walter - Burchardt.

Jednocześnie odbyły się rewizje w wielu miastach pomorskich. M. in. dokonano rewizji w biurze sen. Hassbacha w Tczewie, w mieszkaniu kupca Eisenacka, oraz w redakcji wychodzącego w Tczewie organu niemieckiego „Pommereller Tageblatt“ i w domu prywatnego redaktora naczelnego tego dziennika Martiniego. Poza to dokonano rewizji w mieszkaniu nauczyciela niemieckiej szkoły ludowej w Bieganinie Fryderyka Ehmkego. Wyniki rewizji trzymane są w tajemnicy.

Znowu wykryto szajkę komunistyczną

Sosnowiec, (AW).

Policja śledcza w Sosnowcu ustaliła drogę wywiadów i obserwacji, że na terenie Zagłębia działa dobrze zorganizowana szajka komunistów przysłana tu przez centralne władze komunistycznej partii polskiej w Warszawie.

Akcja ta miała na celu wywołanie generalnego strajku w kopalniach Zagłębia Dąbrowskiego i Śląskiego. W wyniku obserwacji ustalono, że główny sztab komunistyczny odbywa zebrania konspiracyjne na Śląsku.

W dniu wczorajszym, po ustaleniu, że jedno z podobnych zebrań odbywa się w Wełnowcu pod Katowicami, wkroczyła tam policja sosnowicka i śląska, aresztując Romualda Winiarskiego z Dąbrowy Górniczej, Pawła Tarosza z Sosnowca, który dopiero dnia 1 lipca rb. ukończył odbywanie kary 4 lat więzienia, za robotę komunistyczną, oraz przybyłych z Warszawy i zamieszkałych ostatnio w Katowicach Abrama Przysuskiego i Władysława Wrzoska. Przy Wrzosku znaleziono

ty), ale także w tem, że nawet po słynnym procesie w Płocku sekta marjawitów, wyraźnie rozpustnicza, nie została rozwiązana.

Dla wypierania chrześcijaństwa z wszystkich dziedzin życia wystarczą dwa przykłady. Konstytucja w art. 110 i także 102 zabezpiecza dobroczynną działalność religijną, tak doniosłą w życiu Kościoła, a jednak w rb. ujawniły się dążenia władz wojewódzkich do skupienia tej działalności pod kierownictwem urzędowym. W sądownictwie duch religii wyrażał się w przyszłej katolickiej dla katolików, a jednak od 1. 7. 1929 wprowadzono przysięgę wspólną dla wszystkich (z opuszczeniem wzmianki o Trójcy Św. i o niewinnej mecie Zbawiciela) i odbieraną przez sędziego, który może być innej wiary. Przykłady z tych dwu wielkich dziedzin chyba wystarczą.

Najdokładniejszym wyrazem dążenia do zerwania związków Kościoła z Państwem jest wspólny wniosek konstytucyjny lewicy (PPS., Wyzwolenie, Str. Chł.) z 4. 3. 1929. W myśl tego wniosku wprowadza się w art. 113 równorzędność wyznań i wszelakich sekt swobodnie dopuszczalnych, znosi się art. 114, który ustala naczelną rolę religii katolickiej w Państwie, zapewnia Kościołowi rządzenie się własnymi prawami, oraz nakazuje istnienie Konkordatu ze Stolicą Apostolską. To się znosi, a na to miejsce w art. 114 wprowadza się zakaz budżetu wyznaniowego państwowego i samorządowego. Zarazem z art. 120 usuwa się postanowienie o obowiązkowej nauce religii w szkole. Jednym słowem, religia katolicka zniknęłaby z życia państwowego.

Po tym przeglądzie nikt chyba nie będzie wątpił, że ostrzeżenia ks. Prymasa są już na dzisiaj

podczas rewizji 1.000 zł. i różne notatki. Wszyscy wymienieni są płatnymi funkcjonariuszami KPP. w Warszawie, w której zajmują wybitniejsze stanowiska.

W toku dalszych dochodzeń aresztowany został w Katowicach Henryk Szwarzman, występujący pod pseudonimem Rudolf, członek centralnego komitetu KPP. w Warszawie, Ernest Better z Bielska, Jaheta Kiszler z Bielska. W mieszkaniu gdzie dokonano aresztowania znaleziono mnóstwo materiałów obciążających w postaci ulotek, zapisek i t. p.

Aresztowany Szwarzman miał fałszywy dowód osobisty na nazwisko Rudolfa Samballa, oraz 1.000 zł. i dużą sumę marek niemieckich. Poza to aresztowani zostali na terenie Zagłębia Józef Szywał z Będzina, członek okręgowego komitetu Zagłębia Dąbrowskiego, Józef Król z Sosnowca oraz Bolesław Przybylak z Dąbrowy. Wszystkich aresztowanych po przesłuchaniu przez sędziego śledczego odwieziono do więzienia w Mysłowicach.

niezbędne i że każde ich słowo wskazuje jakieś niebezpieczeństwo bardzo już wyraźne.

Lecz ks. Prymas wskazuje również źródła na poru na religię. I mówi o międzynarodowej konspiracji masonskiej, wzywa do walki z kielnią wól nomularską, a Ojciec Św. w mowie swej do pielgrzymki polskiej z 5. 10. 1929 również wyraźnie ostrzegł przed sektą masonską w Polsce. Otóż trzeba sobie przypomnieć choćby niektóre ujawnienia z ostatniego czasu: 1) w kursach urzędowych przez Min. Spr. Wew. dla wyższych oficerów policyjnych od jesieni 1927 do wiosny 1928 zachwalano masonerję, 2) w mowie sen. Struga na pogrzebie 25. 8. 1928 w Warszawie, w obecności Ministra Wyz. Rel. i Ośw. Publ., padło pożegnanie zmarłego jako brata Wielkiej Narodowej Łoży w Polsce, 3) pisma obozu rządowego (Epoka 5. 11. 1928) sławiły masonerję także na dziś jako konieczną walkę z Kościołem, 4) kalendarz masonski dla urzędników zaleca wydawnictwa Zw. Naucz., kierowanego przez lewicę i lewe skrzydło B. B., w których wiarę katolicką przedstawia się jako jedną z legend i podań, 5) pismo obozu rządowego (Gł. Praw. z 5. 10. 1929) zachwala harcerzom masonerję i poucza, że katolickość harcerstwa polskiego jest szkodliwa. Po takich przykładach z jednego roku nietrudno zrozumieć dlaczego ostrzega ks. Prymas i Ojciec św.

Wystarczy uprzytomnić sobie na chwilę, jakby wyglądało życie w Polsce po urzeczywistnieniu się tych dążeń i wygnaniu religii ze szkoły, z małżeństwa i rodziny, z dobroczynności, z wymiaru sprawiedliwości, z prawa państwowego, a pod daniem go natomiast pod wpływem bezbożnej konspiracji międzynarodowej, aby ocenić doniosłość ostatniej wielkiej mowy ks. Prymasa Polski.

